

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kerepesi-ut 26.

Szerkesztő:
KÁROLYI JÓZSEF.

Felolós szerkesztő:
BRAUN SÁNDOR.

Kiadja:
A SZERKESZTŐSÉG.

Égész évre 14 kor., 1/2 évre 7 kor., 1/4 évre 3 kor.
50 fillér, egy hónapra 1 kor. 20 fillér.
Egyes ssám Budapesten és a vidéken 4 fillér.

A BUDAPESTI NAPLÓ

Budapesten és vidéken egyaránt
egyes számonkint 2 krajcár

Az előfizetési díj az eddiginek fele:

7 frt helyett 7 korona félfévre
3 frt 50 helyett 3 kor. 50 fill. negyed évre
1 frt 20 helyett 1 kor. 20 fill. egy óra

Meddő év.

Budapest, január 17.

Méltóztatnak ismerni, ugy-e, a jó öreg Ráth Mór vöröses-barna vászonkötésű könyveit, amelyek egy-egy esztendő törvényeit foglalják magukban? Bizonyára látta már őket mindenki, aki valaha járt ügyvédi irodák vagy könyvesboltok tájékán. Szép, becsületes polgári képű kötetek, két-háromujnyi, sőt olyik négyujnyi terjedelemmel. Már a külsejük is rávall a tartalmukra. A tartalmuk pedig husz-huszonöt—negyven—ötven törvénycikk, jó néhány ezer paragrafussal. A kvantitás különböző, a kvalitás persze még inkább, a szerint, amilyen az illető év termése. És természetesen nem éppen a mennyiség adja meg a termés érték-mérőjét. Mert például az 1878. év nevezetes esztendő volna akkor is, ha csak éppen öt törvény volna a róla elnevezett kötetben, mivelhogy az öt között ott volna az ötödik: a híres, nevezetes Csemegi-kódex, az egész Európa jogászvilága által elismert és magasztalt büntetőtörvény. Azután ha kilencvenötől nem maradt volna ránk egyéb, mint az egyházpolitikai alkotások, akkor is nagy esztendő volna az az esztendő, aminthogy a nagy kabinet névvel ékeskedik az a kor-

mány, amely ezeket a nagy törvényeket kitervelte és kiverkedte. Egyszóval, minden esztendőnek volt termése eddig, olyan-amilyen. A termés különböző volt mindig, de mindig valamilyen. Sohasem volt még semmilyen. Soha, egészen az Urnak 1903-ik esztendejéig. Ebben az esztendőben elérnünk adatott a meddőségnek akkora mértékét, amelyhez hasonló nem igen mutathat fel a parlamentek története.

Most került a kezünkbe a törvénygyűteménynek erről az évről szerkesztett kötete. Kötele? Nem, ne pazaroljuk ezt a szót arra az ösztövré füzetre, amely terjedeleme alig vetekszik egy jogász-egyesületi értekezéssel, vagy egynemely obstrukciós beszéddel. A tartalma pedig kilenc, azaz kilenc törvénycikk, összesen százötvenparagrafussal, amennyinél több van akárhány törvényben. Hogy pedig ne vádolhasson senki azzal, hogy a paragrafusok száma szerint mérjük az esztendő termését, kijelentjük, hogy még ilyen termés mellett sem mondanók meddőnek az évet, ha a füzetben levő törvények mind ebben az esztendőben keletkeztek volna. Azonban a törvények egy részét csak a szentesítés dátuma avatta 1903. évi törvénycikké — ezek közül való a legfontosabb, a brüsszeli cukoregyezmény becekkelvezéséről szóló — ezt tehát nem lehet a mult év javára írni. Azután a többi is mind az esztendő első két hónapjára esik — az utolsót március 11-én szentesítette a király — úgy hogy teljes tíz hónapig egyetlen törvényt sem hozott a magyar országgyűlés, amely más szóval törvényhozótestületnek nevezetük. Hozzáteszszük még, hogy a kilenc törvény között egyetlenegy sincs, amely a terjedeleme hiányát súlyával pótolná: egy sincs, amely ellensúlyozná az esztendő tíz hónapjának terméketlenségét.

Való igaz, a mult esztendő nemcsak a

törvényhozó-munka meddőségének volt az esztendeje, hanem nagy nemzeti küzdelmek is és ha törvényt nem is, de eszméket teremtett, nemzeti érzéseket hozott mozgásba, nemzeti törekvéseket érlelt meg és vitt részben a megvalósulás küszöbére. Am így, egy ceomóba gyűjtve, a meddőség írásos dokumentuma lehangelő mégis. És ha beállítjuk a tegnapi ezt a paragrafusokba szedett történetét a ma perspektívájába, szorongó lelünkre az a kérdés tolu: igazán megérte-e az, amit elértünk, mindazt, amit elmulasztottunk, mindazt, amit kockáztattunk és amit még ma is kockára téve látunk? És vajjon a tegnapi meddőségnek nagy áron kiküzdött ellenértéke is nem pusztul-e el holnap? Erre a kérdésre alig tud megfelelni valaki széles ez országban és legkevésbé azok, akik üres tereferével, lelketlen szófecseréléssel idézik fejünkre a holnap szomorú bizonytalanságát...

BELFÖLD

Sándor János a királynál. Sándor János belügyi államtitkár ma este Bécsbe utazott, ahol holnap 6 felsége a király kihallgatáson fogadja.

Kilépés a függetlenségi pártból. Bedőházy János, Marosvásárhely város egyik országgyűlési képviselője tegnap tudomására hozta a Kossuth-párt elnökségének, hogy kilép a pártból. Bedőházy nem okolja meg levelében elhatározását, de akik ismerik Bedőházyt intranszigenz magatartását, tudják, hogy kilépése a függetlenségi párt legújabb taktikájával van összefüggésben.

A nagykikindai mandátum. Nagykikindáról telegrafálják: Az itteni szabadelvűpárt ma az Eremis halálával megüritelt képviselői állásra egyhangulag Telesky Kristóftól jelölte. A jelölésről báró Podmaniczky Frigyes, az országgyűlési szabadelvűpárt elnökét táviratban értesítették.

TÁRCA

A boa.

— A Budapesti Napló tárcája. —

Irta: Leon Xanrof.

Egy párisi színház forró, füledt levegőjü karzatán többek között egy sovány házaspár is ül, amely a kishivatalnokai osztályhoz tartozik. Egészen belemerülnek a szomorujáték nemes élvezetébe. Egy pillanatra megzavarja őket egy kövér urnak a megjelenése, aki közvetlenül mellettük foglal helyet. Ujra a megrendítően sötét cselekmény felé akarnak fordulni teljes figyelmükkel, de ekkor az asszony rémületen felsikolt. A férje és a szomszédai aggódva felugrának.

A férj: Mi az? (Bizalmatlan pillantásokkal méregeti a mellettük ülő vastag urat.) Talán megcsiptek?

Az asszony (megvető tekintettel a vastag urra): Hogy megcsiptek volna? Oh nem! ... (Tragikus mozdulattal a nyakához nyúl.) Nincs meg a cicám!

A férj (a közeléül megrémülve): Ó, talán csak nem! Hiszen nem veszítheted el; egyetlen pillanában sem hagytalak magadra! (Három divatrusleány, aki a házaspár mögött ül, erre a megjegyzésre hangos kacagásra fakad.)

Az asszony (haragos pillantást vetve a három jökevény leányra): Ha ugyan nem lopta el valaki a boámat! (Ezenközben lehajol és a földön keresi az elvesztett boát.) Hopp, megvan!

A vastag ur (élénkben rázogatja a lábát, hogy kiszabadítsa prömezzel csizmáját, amelyet a boás asszony megragadott és felragasztani igyekszik): De mi lelte, asszonyom? Csak nem akarja lehuzni a csizmamát?

Az asszony (zavartan): Ah, bocsanat, uram! ... Azt hittem, hogy a boám ... (A három divatrusleány újabb hangos derültébe tör ki.)

A szomszédok kórusa: Csönd legyen! ... Elég volt már!

Az asszony (összeszorítva fogait): A hölgyek bizonyosan kevesebbet nevetnének, ha elvesztettek volna valamit.

Első divatrusleány (félhangosan): Na bizony, azt hiszem, többet is elvesztettem én már, mint egy boát, azért senkinek se kötöttem az orrára.

Az asszony (félbehagyja a keresgélést és dühösen hátrafordul): Mert bizonyosan nem ért az annyit, amit elveszített, mint az én boám!

A divatrusleány (gúnyosan): Gondolja nagyság? A szomszédok kórusa: Ah, hallgassanak már! Ki velük!

Az asszony: Egészen biztosan tudom! Az egy gyönyörű boá!

A férj (bűszkén): Igazi nyest!

Az asszony: Igazi róka!

A férj (a karjával mutogatva): Ekkora!

Az asszony: Legalább is kétszer akkora.

Az egyik divatrusleány (gúnyosan): Hiszen akkor már nem is boá, hanem valóságos tengeralatti kábel!

Az asszony (dühösen): Na hát, egy szóval, gyönyörű boá! (Oldalpillantásokkal): Ezt különben nagyon jól tudja, aki ellopta!

Első divatrusleány: Haha, éppen most lop-ták el tőle!

A másik két divatrusleány (inkább a darabra akarnak figyelni): Ugyan, de hiszen az nekünk egészen mindegy ... Hallgassatok már!

A szomszédok kórusa: Csönd legyen! Némul-janak már el!

Az asszony (mindjobban nekibővödve; a férjéhez): Igen, igen, mindig vannak olyanok, akik

nagy hangan beszélnek, pedig jobban tennék, ha hallgatnának.

Első divatrusleány (félhangosan): Különösen, ha a színházban vannak! Hiszen egyetlen esőt sem lehet hallani a szinpadról!

A férj: Ó! Akadnak a színházban olyanok is, akik nem azért jönnek ide, hogy a szinpadra figyeljenek!

Első divatrusleány (ámulva): Mit akar ez evvel mondani?

Második divatrusleány: Ej, hagyd el!

Harmadik divatrusleány (magánkívül): Én máshova ülök! Én az előadást akarom hallani! (Feldől.)

Az asszony (épp oly gyorsan feldőlva): Vagyis ki akar menekülni a hinárból! Csakhogy ezt nem éri meg!

A szomszédok kórusa: Csönd! Nyugalom! Ki velük!

Harmadik divatrusleány (magánkívül): De hát mit akar maga?

A férj (erélyesen belekapaszkodva a leány ruhájába): El ne mozduljon innen! Maga lopta el a boát! Azt a drága boát! Vagy ötszáz frankot ér az a boá ...

Az asszony (sziszegve): Ötszáz frank? Nem gondolod, hogy legalább is ezer frank!

Első divatrusleány (bosszankodva): Ha csak-ugyan olyan drága az a boá, akkor tudniok kellene az árát is!

A férj: Ó, ajándékba kapta!

Az asszony (könyektől fojtott hangon): Az édesanyámtól kaptam ajándékba! És az édesanyám ajándékát egyáltalában nem lehet megbecsülni!

A szomszédok kórusa: Leülni! Leülni! Rendőr! Nem hiába fizettem be az én harminc sous-mat.

Harmadik divatrusleány (dühöngve): Na, talán bizony feleltam a maga boáját! Menjünk a rendőr-biztos urhoz, hogy vége legyen már ennek a dolognak.

KÜLFÖLD

A keletászi bonyodalom. A berlini kinali követ, Ying-Chang tábornokot meglátogatta egy hírlapíró és köztük a következő beszélgetés történt:

Hírlapíró: Igaz-e, hogy Khina Manduria kiűrtetését követelte Oroszországtól és ez hajlandó is erre, ha Khina előbb visszatéríti 60 millió tael kiadásait?

Követ: Most először hallok erről a dolgról és nagyon valószínűtlennek tartom.

Hírlapíró: Mit hall excellenciád Khináról és a keletászi eseményekről?

Követ: Nem igen értesítenek hazuról. Ugy lát-zsik, valami van készülőben.

Hírlapíró: Tehát Khinában azt hiszik, hogy kitör a háború?

Követ: A nézetek ott is megoszlanak, mint itt. Vannak, akik hisznek a háborúban és vannak, akik nem hisznek.

Hírlapíró: És mit fog Khina tenni?

Követ: Egyelőre semmit sem. Csendes szemlé-lők vagyunk és várjuk, mi fog történni.

Hírlapíró: Tehát Khina háború esetén semleges marad.

Követ: Alkalmasint ugy lesz. Egyébként, mi az: semleges? Az oroszok megszállva tartják Manduriát és Manduria Khinát. Alkalmasint lava tennit játszanak ott az oroszok, ingyen kapták a játékeret, Manduriát.

Hírlapíró: Nem volna-e épp a mostani pillanat alkalmas arra, hogy Oroszországot felszólítsák Manduria kiűrtetésére?

Követ: Gyöngék vagyunk mi ahhoz.

Hírlapíró: Hát nem okozott mégis Khina sok kellemetlenséget Franciaországnak a tonkingi háború alatt?

Követ: Ez igaz. Nincsenek jó fegyvereink, de ha mindegyik csak egy kobácost, vagy egy követ ragadna meg, mégis lehetne valamire jutni. Mert egy erősségünk van: embereink vannak.

Hírlapíró: Tehát Khina részéről mégis történik majd valami?

Követ: Nem hallottam róla. Ismétlem, egyelőre csendes szemlélők vagyunk és várjuk, mi fog történni.

Tokió, január 17.

Megbízható az a hír, hogy Japán Oroszországtól azt a közlést vette, hogy az respektálni fogja ama jogokat és előjogokat, amelyeket a hatalmas Manduriaországban az ez idő szerint Khinával fennálló szerződések alapján szereztek, kivéve a külső telepítéseket, és ama feltétellel, hogy ama jogok Oroszországnak Manduriaországgal jövő viszonyainak nem ártanak. Itt azt hiszik, hogy eme korlátozások Oroszország biztosítását sem-mivé tessék.

HIREK

Budapest, január 17.

— BUDAPESTI NAPLÓ, Január 15-ikén előfizetés nyílt a Budapesti Naplóra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetése ezen a napon lejárt, méltóztatásuk a megújításról idejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

— Személyi hírek. Frigyes főherceg ma délelőtt Bécsből Pozsonyba utazott. — Keresztély dán király a cumberlandi hercegnővel és Valdemár herceggel ma délelben Gmundenből Kopenhágába utazott. — A hannoveri királyné állapota, mint Gmundenből jelentik, nem ad okot aggodalomra.

— A nemzetközi tüzoltó-kongresszus Budapesten. A magyar tüzoltó-szövetség indítványára tudvalevőleg az idén Budapesten lesz a nemzetközi tüzoltó-kongresszus, még pedig augusztus 17—21. napjain. Ma megalakult a rendező-bizottság gróf Szedehényi Viktor elnöklé alatt és megválasztották a különböző bizottságokat. A kongresszus védőjéül József főherceget kéri föl.

— Református püspökválasztás. A dunamelléki evangélikus református kerület püspökségét, mely Svéd Károly lemondásával megürült, ma délután töltötték be az egyházközösségek szavazatainak nyilvánosság tételevel. Összesen 316 egyházközösség szavazata érkezett be, ebből alaki hiányok miatt hetet visszautasított az egyházkerületi bizottság, amelynek élén Darányi Ignác egyházközösségi elnök áll. A szavazatokból 119-et Petri Elek teológiai tanár és főesperes kapott. Baksay Sándor kunszentmiklósi esperesre 190 szavazat esett és így Szász Károly utódja Baksay Sándor lett, a kitűnő író, a Kisfaludy-Társaság és a Magyar Tudományos Akadémia tagja. A választást élénk melegeggedéssel fogadták, mert olyan férfival töltötték be a fontos püspöki állást, aki ennek a fényes pozíciónak csak díszre válhatik.

— Az újságírók vasárnapja. A Budapesti Újságírók Egyesülete ma délelőtt Vészi József elnöklé alatt rendkívüli közgyűlést tartott, amelynek egyetlen tárgya az az indítvány volt, amelyet több egyesületi tag adott be a vasárnapi munkaszünetét szigorú betartásra íránt.

A tanácskozás előtt Vészi József meleg szavakkal emlékezett meg a Pester Lloydnak minap ünnepele félszázados jubileumáról, s indítványozta, fejezze ki a közgyűlés nagyrabecsülését ama lappal szemben, amely nap után ékezősítő tolmácsa a külföld előtt hazai kulturáinknak.

Az éljenzéssel fogadott indítvány után Szaftmári Mór főtitkár bemutatta az elnökséghez érkezett és megfelelő számu aláírásokkal ellátott következő indítványt:

A Budapesti Hírlapírók Egyesülete az újságírók kötelező teljes vasárnapi munkaszünetét szükségesnek

és azonnal megvalósítandónak tartja és ennek érdekében elhatározza a következőket:

1. Memorandumban fordul a kormányhoz, hogy tőle az újságírók 80 óras vasárnapi munkaszünetének törvényes biztosítását kieszakózdja.

2. Öttagu bizottságot küld ki azsal a megbizással, hogy értekezésbe lépve az újságírók munkaszüneté dolgában illetékes összes faktorokkal, így elsősorban a kereskedelmi minisztériummal, az Otthon-Tesztvégyesülettel, a Kiadóok Országos Szövetségével, és az Újságírók Körével, dolgozza ki a memorandumot.

3. A bizottság eljárásának eredményéről e hó 24-én d. u. 4 órakor az erre az időre összehívandó rendkívüli közgyűlésnek beszámoló és egyuttal a memorandumot is betejerjeszi.

4. Kimondja végül, hogy addig is, míg a teljes és kötelező munkaszünet biztosítva nincsen, a most érvényben levő és az ipari munkákra vonatkozó munkaszünetnek mind gyakoribbá váló miniszteri fel-függesztése ellen a kereskedelmi miniszternél azonnal eljár.

Az indítványt egyik aláírója, Messer Sándor hosszasan megokolta. Kiemelte, hogy a miniszter egy-egy lap kérelmére lépten-nyomon felfüggeszti a vasárnapi munkaszünetet s ezzel megvonja az újságírók egy nagyrészének pihenőnapját. Nézeté szerint itt az ideje, hogy az újságírók érelyesen követeljék az őket megillető munkaszünetet s ezért ajánlja az indítvány elfogadását.

Az indítvány fölött hosszabb vita indult meg. Gerő Ödön azt hiszi, hogy mielőtt a kormányhoz mennének, próbáljanak békés megállapodásra jutni a kiadókkal. Elvileg különben azon az állásponton van, hogy hétfőn egyáltalán ne legyen újság. Dr. Agai Béla attól fél, hogy a kormánytól való érintkezés posványba viszi az ügyet. Dr. Brody Lajos a hét-főli lap teljes megszűnését ellenzi, ellenben nem bánja, ha a vasárnapi munkaszünetet bármennyire is kitölik.

Cziklay Lajos, dr. Kovács Dénes, Sándor Tivadár, Mandovszky Richárd, Szerdahelyi Sándor, Bleicher Miksa és mások felszólalásai után Vészi József elnök azt indítványozta, hogy küldjenek ki egy öttagu bizottságot, amely holnap már érintkezésbe lép a kereskedelmi miniszterrel és megkérdi tőle, hajlandó-e a vasárnapi munkaszünetnek az újságírókra nézve is szigorú betartásra s a legalább 80 óras munkaszünetet olyképp való magyarázataira, hogy ez az újságíróknál vasárnap éjélt után 4 órakor veszi kezdetét. Ez a bizottság holnap délelben tiszteleg a miniszternél s a válaszlól mához egy hétre tartandó rendkívüli közgyűlésén fog beszámolni.

A közgyűlés az eredeti indítványt, Vészi József kiegészítő javaslatával egyetemben, egyhangulag elfogadta s az öttagu bizottságba: Vészi Józsefet, Szatmári Mórt, Cziklay Lajost, dr. Agai Bélát és Messer Sándort küldte ki.

Ha a miniszter válasza nem lenne kielégítő, akkor a jövőheti közgyűlés lesz hivatva a további intézkedéseket megtenni.

— Főherceg és polgárleány. Prágából jelentik, hogy Ottó főherceg legközelebb Prágába utazik, hogy ott az uralkodó-család képviselőtében résztvegyen a cseh fővárosi társaságban. Ugyanaz a feladat vár ott reá, amely öccsére, Ferdinánd Károly főhercegre. A csehek tudvalevőleg követelték, hogy az uralkodó-család egyik tagja állandóan Prágában lakjék és az a kívánságuk teljesült, midőn Ferdinánd Károly néhány évvel ezelőt egy prágai ezredhez osztották be. A fiatal főherceg a cseh fővárosban megismerkedett egy bécsi egyetemi tanárnak feltűnően szép leányával és szerelmre gyulladt iránta. Prágában sok szóbeszéd esett a főherceg szerelméről, sőt beavatottak beszéltek, hogy a főherceg feleségül akarja venni a szép bécsi leányt. Edesanyja Mária Terézia főhercegnő és Ottó főherceg a leghatározottabban ellenzik a házasságot, ellenben a főherceg bátyja, Ferenc Ferdinánd trónörökös még a királynál is támogatásá öccsének házassági tervét. Ferdinánd Károly főherceg az udvar kívánságára egyelőre hosszabb külföldi utra indul, de valószínű, hogy hazatérése után oltárhoz vezetni szíve választottját.

— Hofer András utolsó unokája. Bécsben tegnap meghalt Hofer Adél kislányonny 62 éves korában. Az elhunyt utolsó unokája volt Hofer Andrásnak, a tiroli hős koresmárosnak, akit Mantuában a franciák kivégeztek. Éppen egy éve, hogy meghalt Karolina nővére, aki Ferenc császárnak keresztleánya volt. A két nővér apja, a nemesi rangra emelt Hofer János, Hofer András egyetlen fia volt, aki 1855-ben Bécsben mint cs. kir. fődobánykiadó halt meg. Hofer Jánosnak kívülük még öt fia volt, akiknek egyike Károly több gyermeket hagyott hátra, ugy, hogy Hofer Andrásnak még dédunokái vannak életben. Hofer Adéit, Ferdinánd császár keresztleányát sok család és keserűség érte és nyomasztó anyagi helyzetben élt. A dohánynagyváltósdát apja halála után anyja örökölte, migment az 1865-ben a gyermekek javára 4000 forint évi járadékra változtatták át. Négy testvérenek halála

Az asszony (egyre jobban meggyőződve arról, hogy megtalálta az igazi bűnöst): Igen, jól van, menjünk a rendőrbiztos urhoz! Majd az beküld a fogházba! A bíróság elé viszlek! Kényszermunkára ítélnék!

Elő dívatárusleány: Mért nem mindjárt guillotina?

A férj (a felesége példájától elragadtva): Tolvaj! Tolvaj! Tolvaj! Kis tolvaj!

Második dívatárusleány: Ej, mit! Van olyan becstületes, mint a maga felesége!

Az asszony (a düh tetőpontján): Megsértett! Meggyalázott! Nesze, hitvány férég! (Jobbról-balról megpofozza azt a szerencsétlen dívatárusleányt.)

A zomszédok kórusa: Szétválasztani! Csönd legyen! Csak semmi vér! Tépjétek le a hamis copfját! Ah, ez mégis csak borzasztó! Hol is van az a rendőrség?

Ebben a pillanatban megjelenik végre alátöhatáron a rendőrbiztos és felszólítja az egész társaságot, hogy menjen ki vele a csarnokba s mondják el neki az egész ügyet.

A panaszos házaspár és a dívatárusleányok csoportja viharosan kivonul. Az egyre élénkebb tárgyalást könn folytatják a csarnoktan, de azért be lehet hallani egyetmást.

A férj hangja: Nagyon drága boa, uram!

Az első dívatárusleány: Haha!

Az asszony: Ezerötszáz frank! Az anyám majd kikeresi a számlát!

A harmadik dívatárusleány: De esküszöm, hogy egyetlen szorszálat sem láttam ennek az átkozott boának!

A rendőrbiztos: Legalább egyetlen tanut keilene szerezniök.

A férj: Egy kövér ur ült a feleségem mellett. Neki látnia kellett... Majd megmutatom önnek ezt az urat... (A rendőrbiztos követi a férjet a bejáratához.)

A rendőrbiztos: Uram, kérem... Igen ön... Kérem egy pillanatra!

A vastag ur (a legcsekélyebb öröm nélkül felül): Hát csakugyan nem nézheti végig az ember nyugodtan a darabot? (Hirtelen észrevesz egy vököny, elnyitott holmit, amelyen ült; nem nagyobb egy siklókiyűcskánd.) Na, min ütem én itten?

A rendőrbiztos (megkönnyebbülten): Ah, adja csak ide azt a holmit! Ne is zavartassa tovább magát, uram! (Kimegy megint a csarnokba és a dívatárusleányok diadalmas kacagása közepett odatartja az asszony orra alá azt a nyomoruságos bod.) Talán ez az ezerötszázfrankos boa?

Az asszony (egészen elhölve): :: Hm :: igen... ez az... ez az... igen, uram!

A férj (egészen leverten): Nagyon örülünk, hogy elökerült megint. (Nagylelkűen): Visszavonjuk panaszunkat!

A dívatárusleányok (a helyzet magasztán): Pardon! Pardon! Csak hogy mi meg benyújtjuk a panaszt. Engem tolvajnak mondtak!... Engem pedig megpofoztak!... Van rá tanunk!

A rendőrbiztos (a házaspárhoz, amely nagyon nyugtalan lett): Hát, edes Istenem! Bizony egy kicsit messzire mentek! Most már kövessenek engem a rendőrségre. A dolog a büntető-bíróság elé kerül!

Az asszony (elszörnyedve): Á büntető-bíróság elé?

A rendőrbiztos (megnyugtatója): Ej, semmiség, két-háromnap fogság, négy-ötszáz frank bírság és ugyanannyi kártérítés! Legföljebb ennyi lesz az egész.

A férj (üvölve): Na, ez kedves volna!

Az asszony (sírva): Ó biztos ur, háromnap fogság és ezer frank bírság és kártérítés! Csak nem kívánja ezt tőlünk? (Sírva): Egy nyomoruságos boa miatt, amely négy frank kilenvenbe került megeladón!...

után és a járadék egyedül Hofer Adéla szállt, de abból ugye az egyiket sem kapott, mert egy biztosi társaság lefoglalta. Hofer Adél pörrel védekezett a társaság követelése ellen, de a pört elvesztette, hiába hivatalozott a világtörténelemre, hogy nagyapja Tirol főparancsnoka s így állami tisztviselő volt, tehát a járadéknak hivatalnokai nyugdíj jellege van, mely teljes egészében le nem foglalható. Hofer Adél egyszer fordult meg híres nagyapja falujában, amikor a király jelenlétében felszentelték St. Leonhardban a Hofer Andrást kápolnát. Ekkor be is mutatták a királynak.

— **Bülow szállóigéje.** Bülow német birodalmi kancellár nemcsak kitűnő diplomata, de elsőrangú szónok is. Beszédekben nem ritkán találunk plasztikus és érteletes kijelentésekkel, mint nagy elődöknek Bismarck hercegnek nyilatkozataiban, akinek igen sok mondása szálló igé lett. Amikor tegnap a német császár trónbeszédének elhangzásával Bülow a porosz országgyűlést rövid néhány szóval megnyitotta, kurta beszédét a jelszóval végezte:

— A király az első Poroszországban! Poroszország az első Németországban! Németország az első az egész világon!

Bülow e szavai is bizonyára csakhamar szállóigévé válnak a Vögezekétől a Balti-tengerig.

— **Eljegyzés a fjordok közt.** Regények még mindig történnek a világon, különösen pedig szerelmi regények. S arról, amiről novellákban szoktak megemlékezni az írók, hogy tudniillik első látásra mélyesen bele tud szeretni férfi a leányba és viszont, erről van már nem egy bizonyíték. Hogy aztán az ilyen gyors szerelmek közül, ha egymásé lesznek akár hányszor súlyos csalódásokról is adhatnak bizonyítékot, ez már megint csak a változó és forrongó életnek a rideg valósága. Mindegy, azért az egy szempillantás alatt született szerelmek között igen érdekesek is akadnak. Ilyen például a következő elsőrangú szerelmi regény, amelynek hírért Hammerferdből, a legészakibb városból jelentik. Liebig német eszterházi tanácsos a nyáron néhány napra Bécsbe küldte Elza nevű leányát rokoni látogatására. Mikor visszautazóban a szálló előtt kocsiába ült a kisasszony, kijött a fogadóból egy párisi ur. És a párisi urnak — Missire a neve — abban a pillanatban el volt döntve a sorsa. Eppen elutazóban volt Budapest felé, amikor azonban a leányt meglátta, elhatározta, hogy utána megy, bárhová megy is. Liebig kisasszony észrevette Missire urat, de nem törődött vele, még akkor sem, amikor a vasuton találkozott. Önálló hölgy, s így nem ijed meg egy álhatalos kísértől. Missire pedig látta, hogy uri nővel van dolga, s nem is közelítette meg. Beféle azzal, hogy a hosszú elsőszálú koozi végéről nézhette. A kisasszony Berlinbe utazott, ahol édesapja és testvérbátyja várta a nagy máhakkal, s beszélték a Hamburg-felé menő vonatra. Missire utánuk. Hamburgban két napot töltöttek. Harmadnap hajóra szálltak és átkeltek Stokholmba. A hajón, a közös ebédnél végre bemutatkozott Missir Liebignek és a fiának, akik szívesen fogadták, s már a kisasszony is jó szívre volt hozzá. — Hova utazik? — kérdezte Liebig a párisi urat. — Azt egyelőre magam sem tudom, — felelte mosolyogva.

— Kitél, vagy mitől függ ez?
— Azt nem árulhatom el.

— Nos, mi nem titkolózunk. Stokholmból nagyobb utat teszünk az északi sark felé, s visszajövet megállapodunk egy hónapra Hammerfestben. A fiam asztronómus és tanulmányokat akar tenni a csillagvizsgálóban. Esetleg ott is telelünk.

— Meglehet, hogy együtt maradunk — mondta erre Missire.

Együtt is maradtak, s a fjordok világában Missire beallott nagy szerelmét és megkérte a leány kezét az apjától. Liebig beleegyezett a házasságba, s mire Hammerfestbe értek, ott volt már minden szükséges irásuk, s a párisi urat jelentékeny pénzüsszeg is várta. Az esküvő már meg is volt vagy tiz napnál előlött.

— **Dalmácia visszacsatolása.** Havass Rezső, aki Dalmácia visszacsatolásának eszméjét oly lelkesedéssel propagálja, ma Székesfehérvárott a Vörösmarty-körben tartott felolvasást a kérdéssel. Előadásában Havass Dalmácia közigazgatás, társadalmi és gazdasági fejlődésének összes mozzanatait felölelte és magyar szempontból fejtegette. Érdekes felolvasást az ősi város legelőkelőbb polgárai hallgatták végig, akik este lakomát rendeztek Havass Rezső tiszteletére.

— **Menekelés a büntetés elől.** Dvorzák István 25 éves hentessegéd ma reggel Újpesten, a Kőlesey-utca 1. számú lakásán hasbaszurta magát. Elettvesztéses sebével a gróf Karolyi-kórházba vitték. Dvorzák egy hónappal ezelőtt összeresztett az édesanyjával s egy késsel összeszurkálta. Ezért büntetést kellett elvennie. A napokban lett volna ebben az ügyben a tárgyalás, de Dvorzák ezt nem akarta bevárni s elkeseredésében öngyilkosságra gondolt. Aligha marad életben.

— **Házasság.** Ma délután vezette oltár elé Ribári D. Dániel, a Fonciére vezértájkára budai Goldberger Albert leányát, Mariskát a dobány-utcai templomban. A teplom ez alkalommal zsufófásig megtelt előkelő nászközönséggel. Ott voltak politikai és társadalmi életünk előkelőségei: Sándor Pál, Neumann Armin, Weisz Berthold, Vészi József országgyűlési képviselők. Ballai Lajos, Szántó Mihály min. tanácsosok, Fleischl Sándor főközlöny, Pikler Gyula, Fenyvessy Adolf, Baron János, Sarbó Artúr, Siern Samu egyetemi tanárok; Mezei Lajos előlőrő, geiseli Guttman Vilmos, Popper István, Auer Róbert. Szepesváraljai Sarbó Vilmos alelnök, dr. Lőw Tivadar, Fuons Lajos, Szende Béla, Reiner Mihály, Poór Jakab Herz Vilmos, Gerő József igazgatók, a Fonciére és a Goldberger Sámuel és Fiai cég tisztviselői és hivatalnokai stb. Lazarus Jókántor éneke után dr. Kohn Sámuel íróbbi gyönyörű beszéd kíséretében áldotta meg a fiatal párt.

— **A sapka.** X. Pius pápa sok alkalmat ad a római újságoknak, hogy élénk, kedves anekdotákat, epizódokat közöljenek róla. És a lapok szívesen is foglalkoznak a pápa személyével, mert mindenféle általános rokonszenv nyílvánul irányában. Egy lap legutóbb például ezt az epizódot beszéli el a X. Pius-ról: A piemonti arisztokráciának egy előkelő hölgye volt kihallgatáson a pápánál. A hölgy kezében kis karton-dobozt szorongatott, amelyben a legfinomabb atlaszból készült fehér kapucium volt. Amikor az audiencia véget ért, a pápa csökra nyújtotta a kezét. A pápa jószágától és a barátságos fogadástól fölbátorodva, a hölgy így szólott:

— Szentséges atyám, mielőtt eltávozom, még egy nagy kegyet kérek.

— És mi volna az, leányom? — kérdezte a pápa.

— Nem volna-e kegyes a pipkát, amelyet magammal hoztam, fölcserebnél azzal, amely a fején van?

Ezzel kivette a dobózból a gyönyörű atlaszkapuciumot. X. Pius a kezébe vette, mosolyogva megnézte, majd levette durva meleg gyapjuszövetből készített pipkáját, amely a fején volt, s szeretetreméltó hangon, de kissé gunyosan így szólt:

— A csere lehetetlenség. De ha majd e pipkához hasonlóhoz hoz nekem, akkor beszélhetünk a dolgról.

— Szentséges atyám — mondta — megemlékezem majd ígéretéről s visszatérek gyapjuszövetből készített pipkámra. Akkor bizonyára megteszi nekem a kegyet, amire kérem.

A pápa mosolyogva igent intett s elbocsátotta látogatóját.

— **Feltámadás és halál.** Egy francia lap írja meg a következő esetet: *Portes* faluban Ch... Clémentine kisasszony betegsége érte, amely *mevegörös*, (cataplesia) néven ismeretes. Ettől olyan mély álomba merült, hogy szülei és a szomszédok halottnak vélték. Fehér ruhába öltöztették, szemedővel letakarták és általában meglettek minden előkészülettel, a temetéshez. De az utolsó percben, mikor már a harang is megkondult a temetésre, Clémentine kisasszony egyszerre csak felébredt álmából és felült a ravatalon. A jelenvolt gyülekezet a váratlan föltámadástól annyira megrémült, hogy esze nélkül futott szajéle. Egy szál ember sem maradt a halottas szobában, csak maga a felébredt tetszhalott. Ahogy körül nézett, látta a halotti pompát, a gyertyákat, koszorukat, el nem tudta képzelni, hol van, mi történt vele, csak menekülni akart a rémes helyzetből. Hirtelen elhatározással az ablak párkányára lépett és az egyemeletnyi magasságból leugrott az utca közvezetőre. Olyan szerencsétlenül esett, hogy a koponyáját szétzúzta és most már alaposan, igazán meghalt.

— **A vasárnapi munkaszünet.** A szocialista kereskedelmi alkalmazottak ma az ország különböző részeiben tartották gyűlést a vasárnapi munkaszünet dolgában. A fővárosban két ilyen gyűlés volt és mindkét gyűlésen a vasárnapi munkaszünet korlátlan fenntartása mellett foglaltak állást.

SZÍNHÁZ, ZENE

— **Várszínház.** Az Országos Színházakadémia növendékei vasárnap este Csillag Teréz vezetésével Csiky Gergely 3 felvonásos drámáját, az *Örök törvényt* adták elő. A darab irodalmi érték dolgában jóval hátrább áll Csiky Gergely nagyobb stíli színműveinél, de vannak benne jó megjátszható, hálás szerepek. Csiky nagy praxisza, kitűnő színpadi technikája ebben a darabjában sem tagadta meg magát. A színházakadémia növendékei a szerepekben rejlő hatásokat nem is hagyták kiaknázatlanul. Azok közt, akik a közönség érdeklődését nagy mértékben le tudták kötni, ma is első sorban állott *Forgács* Rózi kisasszony, aki már első felvételekor — a legutóbbi vizsgálódáson — kész művésznőnek mutatkozott. Ezáltal Sylvia szerepét

játszotta és újra kitűnt intelligenciájának, temperamentumának a nagy erejével, alakítótehetségének a meglepő kvalitásaival. Önálló fölfigással, az átgondolás, elmélyedés és megosinálás művészi egyensúlyával játszott. Kellemesen csengő beszédében, árnyalatokban gazdag arkoifejezésében, hangjának és egész magatartásának a szerep átmeneteihez való stílszerű hozzáalkalmazásában vébeli színésztalantum elevenedett meg. Egészben véve drámai szerepének egy kis vigjátéki tónusa is van és itt *Forgács* Rózi meggyőződt arról, hogy egyéniségében a drámai erényekkel meleg vigjátéki készség kapcsolódik. Az erő, amelylyel a drámai részeket és a báj, amelylyel az idillikus jeleneteket kiaknázta, előreláthatólag meg fog sok nagy sikerhez fogja hozzájutatni *Forgács* Rózit. A közönség a fiatal művésznő második fölléptét valóóságos ünnepléssel fogadta és nyílt színen is nem egyszer tapsolta. Mellette nagyon jól helyt állottak: *Déri Valéria*, *Poór Lili* és *Gyöngyössi Tóni* kisasszonyok, akik valamenyien figyelemreméltó, sokat ígérő tehetségek. Lóri kis szerepében kellemesen tűnt föl *Máder* Lida kisasszony, *Máder* Rezső operai igazgató leánya. Kedves, üde megjelenése, csengő hangja nagyon szimpatikus. A férfiszereplők közül érdekes, komoly alakítást mutatott be *Gere Zsiga*; továbbá *Dobi Ferenc*, *Doktor János*, *Molnár László*, *Hajdu József* és *Vandori Gusztáv*.

— **Vendégszereplések.** *Temesváron*, mint onnan írják, *W. Kramer* Teréz, az Operaház tagja, három estén át vendégszerepelt *Kreccányi Ignác* társulatánál. *E. Hunyadi László*ban és *Faustban* lépett föl a művésznő és kitűnő énekével, drámai játékaival zajos ovációkra ragadtatta a közönséget. Mellette sikerült volt *Anday Blanka*nak, *Perényi Margit*nak, *Mihályi Ernő*nek és *Környei Bélának*.

Föld Olga, a fővárosi közönség előtt is előnyösen ismert ifjú primadonna két estén vendégszerepelt a székesfehérvári színházban. Az első estén a *Svíbakók Mimi* szerepét játszotta, másodszor pedig a *Postás Milkában* lépett fel. A közönség mind a két estén zsufófásig megtöltölte a színházat és lelkesen tapsolta a pompás hangu művésznőt.

— **Párisi színesek előadása.** *A Botte a Fusz* párisi színtársaság, amelynek egyelően előadása a jövő szerdán, január 20-án lesz a *Royalban*, most küldte be *Antwerpenből* teljes műsorát, mely a következő: *Tic a Tic*, vig színmű egy felvonásban; *Mlle Deliane*, *Dejrejn*. *Je teveux Le petit navire*; *Mlle Deliane*: Les Receptions présidentielles, les plantes du Chimpawhe, les Antiquités du Louvre, mon oncle a l'Exposition — Chansons du Montmartre; *Robert Casa*. *Humoros rajzok Blasco*. Le prélet mouvemente. Le mariage du ministre Amis et allié, Formation de Ministère, Suffrage universel, Le verger de Mme Humbert, Retour de Russie, Edouard VII. à Paris. Le bon M. Gron. *Fusz*. Ré-Carmen operette-paródia 1 felvonásban. *Carmen*: *Mlle Mily Meyer*, *Don José* — *Dejrejn* Escamilo: *Rouvière*. Az első és másodrangú ülések már ma'dnem teljesen elogytak 6 és 4 koronások még kasszámban kaphatók *Méry Bélánál*.

— **A Színház.** Változatos, gazdag és érdekes a *Színház* új száma. A színpadi újdonságokat csinos illusztrációk és ötletes magyarázatok ismertetik. Dr. Haaz István, dr. Béli Izor, Moly Tamás és Uray Dezső irtak ebbe a számba. Ára 20 fillér.

MŰVÉSZET

□ **Tornay Gyula kiállítás.** A városligeti műcsarnokban hétfőn kezd meg *Tornay Gyula* festőművész kollektív kiállításának rendezését. A kiállítás anyaga oly gazdag, hogy az öt este termet egészen el fogja foglalni. Az ünnepélyes megnyitás január 28-án lesz.

TUDOMÁNY, IRODALOM

○ **Az Akadémia III-ik osztálya** hétfőn délután 5 órakor ülést tart. Tárgysorozata a következő: *Kherndl Antal* r. t. A statikailag határozatlan reakciójú csuklós tartók grafikai elméletéről című székfoglaló. 2. *Rados Gusztáv* 1. tag. A szabályos sokszögek elméletéhez. 3. *Onodi Adolf* l. t. Adatok az orr melléküregeinek ismeretéhez.

○ **Felolvasó ülés.** Az Izraelita Magyar Irodalmi Társaság e hó 18-én este hat órakor a zsidó hitközség síp-utcai diszterében felolvasó-ülést tart, melynek tárgysorozata a következő: *Schwarz Gábor*: Gyászdalok és gyászbeszéd; *Fehér Jenő*: Költmények; *Feleki Sándor*: Lőw rabbi (vers); *Robos Andor*: Samuka (elbeszélés).

○ **A Kőcsán-pályázatra.** A Kőcsán-pályázatra az idén színművek pályáznak, amelynek tárgya *Mária királyné* vagy *Zsigmond király* korából veendő. A jutalom 100 arany. A pályaművek benyújtási határideje 1904. május 31.

○ **A Nemzeti Sport** vezető cikkében a lap lezajlott fényes vívóünnepének erkölcsi és sport-sikereivel foglalkozik, míg a vívórovatban a verseny tejes történetét olvasható szakszerű és magas színvonalon álló kritikái szellemben. A football-rovat visszapillantást vet a múlt évre. Az atletika, torna, jégisport, lövsport stb. rovatok most is bővelkednek hazai és külföldi hírekben.

Nyíltér.

Kerések

február hóra nagy földszinti- és nagy pincehelyiségeket a VII. és VIII. kerületben.

Ajánlatokat „H” jellegével a lap kiadóhivatalához kérek.

(Az e rovat alatt közlőknek sem tartalmáért, sem alakjáért nem felelős a szerkesztőség.)

SPORT

Jégünnepély. A Budapesti Korcsolyázó-Egyület február hó 7-én nagyszabású jégünnepélyt rendez. A választmány felkéri az egyesület azon tagjait kik az ünnepélyen részt akarnak venni, hogy január hó 22-ik napjának esti 8 órájáig a városligeti csarnok irodájában bejelentésként, hogy jelmezben je-nek meg az ünnepélyen. A jégünnepély tárgya: *A jégkirály trónjogelése*. Túl apó megkoronázza a jégkirályt, ki a csarnok előtt felállított sátrakban a népet megvendégeli. Azonkívül a műkorcsolyázók legjobbjai fogják a közönséget mutatványakkal gyönyörködtetni. A Budapesti Korcsolyázó-Egyület már az elmúlt években megmutatta, hogy ünnepélyeit a legényesebb szokta rendezni, s így érthető az a rendkívüli érdeklődés, mely az egyesület ez évi jégünnepélye iránt mutatkozik.

Nizzai lövészenyek. A Grand Prix de la Ville de Nice, a nizzai meeting második napjának 100.000 frankkal díjazott nagy akadályversenyét a belga Lienart-istálló idős *Killarneyja* nyerte meg, mely a francia gát- és akadályverseny-pályákon több nagy akadályversenyben győzött. A második díj gróf *Cherisrey hatéves Cymbalirjának*, a harmadik díj pedig gróf *Soungones* idős *Bircheronjának* jutott. A Grand Prix lefutásánál, mint Nizzából távratozzák, ezuttal is nagy és előkelő közönség volt jelen. Részletes tudósításunk a következők:

I. *Prix Phébus*. 2800 m., 3000 frank. 1. Melton Krüger. 2. Isora. 3. Oak Free. 10: 127. Helyre: 10: 32, 30, 15.

II. *Prix des Alpes Maritimes*. 2800 m., 4000 frank. 1. Tigellin. 2. Fer. 8. Saint Paul. 10: 26. Helyre: 10: 25, 38 és 34.

III. *Grand Prix de la Ville de Nice*. 5000 m. 100.000 frank. 1. Mons Lienart id. Killarneyja lov. Champman. 2. Oymbalier. 3. Boucheron. Futottak még: Spa III., Dam Bébé, Robb, Moulain Neu., Fusain II., Mélibee, Florid II., Kahonane, Lancier III., Sautoir, Atihonayen, Karapate, Louloque, Toriar, Kastellamare, La Dragoune, Manue, Kiephé, Outlaw, Umber, Coral. 10: 60, helyre: 10: 37, 46, 87.

IV. *Prix de la Méditerranée*. 3400 m. 5000 frank. 1. Adieu Amour Hemistiche, Aigrette II. 10: 264, helyre: 10: 49, 22, 28.

TÁVIRATOK

A kiutasított elzászi képviselő.

Páris, január 17. Ma este itt gyűlést tartottak Delsor elzászi képviselő kiutasítása ellen való tiltakozás végett. A gyűlés határozati javaslatot fogadott el, amelyben elítélte a kormány antiklerikális magatartását és kifejezést ad a franciák Elzász-Lotharingiához való hűsége érzelmének.

A macedóniai események.

Konstantinápoly, január 17. A porta tiltakozik az ellen, hogy a macedóniai vilajetek csendőrtőparancsnoka segédőve olasz tisztet nevezzenek ki. Tiltakozását azzal indokolja meg, hogy minden nagyhatalom csak egy tisztet ad. Tehát, miután a tőparancsnok olasz, az olasz segéd ki-nevezése felesleges.

Konstantinápoly, január 17. A porta ma ismételt sürgetés után az entente-hatalmak nagykövetéhez juttatta a kerületi hatóságoknak megküldött és a polgári ügynökök működésére vonatkozó utasítások másolatát.

KÜLÖNFÉLÉK

A bál dívat.

Budapest, január 17.

Az ideai bál dívatot nézve, minden szakértő megegyezik abban hogy a most elfogadott formák erősen közelednek a második császárság stílusához. A mai újdonságokat javarészt a múlt emlékeiből, el-sárgult képekből, elmállott ruhákról veszik. És van ennek az iránynak valami bűbájos varázsa! Melyik asszony ne lenne kétszeresen büszke a hódítására, ha tudja, hogy ugyanebben a keretben egy más asszony — már régen — meghódította az akkori kor valamelyik nagyját vagy egész udvart szerzett a szépségének? Mert hiszen, hódítani és uralkodni a szíveken, ez minden modern és nem modern asszony legfőbb vágya; akár csak egy szűk család körben, akár egy egész férfiosztályon. És nincs az a feminista mozgalom, amely a női természetnek ezt a fővonását a szívekből eltörölni tudná. Ne is törölje, mert ezzel veszendőbe menne az örök asszony egyik legtipikusabb bája.

Avagy Eugénia császárné és a multnak többi diadalmas szépei nem ennek révén lettek-e országok uralkodójává? A szépség királynői voltak ők, akik szépzerekek boldogságát és boldogtalanságát szorongatták kiesi kezükben. Es ezek az Eugéniák mindig ismétlődni fogtak, bár más alakban és más köntöben, de mindig — a szép asszonyok maradnak.

Ezek az emlékeken elindulva, ma ismét az empire-dívatot látjuk feléledni. Eltekintve a rettenetes abroncsoknyaktól — amelyektől isten őrizzen — ugyanazon bő aljakat látjuk, egymás fölé tűzött fodrokkal, bodrokkal ruheőkkel. A derekak kivágása is ugyanaz, valamint a kivágás díszje is. Csak az alsórüházat ment át tetemes és szembeötölő változásokon. A még mindig uralkodó, egyenes fűző elől fésztelen bőséget engedélyeznek az alaknak, míg a fodrok bősége lágyan hullámzik az alakon és teljesen érvényre emeli annak minden kecses báját. Csupán ebben rejlik minden különbség.

Altalában azt lehet mondani, hogy amit a mai dívat a mult hagyományain változtatott, az teljes mérvben alkalmas a már ismert formák javítására és szépségük növelésére. Az aljak valamivel rövidebbek, mint voltak az elmúlt esztendőben, de terjedelmre nézve tetemesen megnövekedtek. A könnyű ruhák aljainak olykor 6—7 méter a bősége. Csaknem kivétel nélkül ráncosan készülnek és a csipőn teljesen sima aljat ma már csak elvétve látni. A ráncok azonban fönt szorosan letűzöttek, csak alul esnek szét hullámosan, és így legkevésbé sem szolgálnak hátrányára az alak karcsúságának. Bélelve nincsenek ezek a ráncok, csak alattuk van egy szűk selyemszoknya és ennek fodra adja meg a most annyira nélkülözhetetlen alsó bőséget. Hogy még fokozzák ezt a bőséget, három-négy sorban keskeny bodrokat varrnak rá, ez természetesen még jobban meglibbenti a fodrokat és megadja a ruhának azt a kecses lebegést, amely nélkül ma elegáns, szép nőt elképzelni sem lehet.

Ahol két-három aljat képeznek az egymás fölé boruló fodrok, ott is egész légió az alsó, apró fodrok száma. Olykor sűrűn berakott, széleire öltött fodrok ezek, mások laposra vasalt, úgynevezett plissézék. Ezeket még pazarabban kell alkalmazni, mert a tulajdon célt szolgálják, mint makrancos testvéreik. A különbség főleg abban nyilvánul, hogy öt-hat sorban lesznek az első szoknyára tűzve, ezeknél pedig a kisebb mennyiség is megfelelő.

Némely aljon — közvetlen derékban — harminc centiméter széles fodor van sűrű redőzetben ráöltve. A második fodor valamivel lejjebb esik és így tovább az egész aljon végig. Vagy három kettős bodorral három egyenlő részre osztják az aljat. Ezeket a bodrokat olykor a közepen pillés diszkekkel erősítik meg, virágüzletekkel, prémsávokkal, vagy szalagoskrokatt tűznek közbükk. Könnyű tüll és gaze-okból picit fodrokat fűznek, tizet-tizenötöt egymás fölébe, mind egyiket bársonnyal, vagy selyemmel leszegnek. Olykor deréktől-térdig egészen huzottak az alak, alul pedig bő lágy fodrok hullámsanak. Mindezekből kitűnik, hogy a bál ruhák világában ma nem vezet az egyszerűség elve.

A célszerűséget e téren leginkább a plissézáljak képviselik. A napsugar-redőkbe (plissée solici) törtött aljnál divatosabb ma nincs. Lényegében kecses és szinte klasszikusan elegáns viselet ez. A mellett, ha selyemből készül, két-három esztendőig is viselhető. A táncosnők nem hozzák haza apró rongyokba tépve — mint a tüllruhák — és ebben rejlik a célszerűsége. Legalább ezzel érvelnek Páris dívatművészei, de szavuk sok hiteltelenségre talál. Mert, vajjon lehet-e a mai gyorsan változó dívat mellett arra számítani, hogy egy bál ruhát még két-három esztendő múlva

is viselhesünk? A plissézáljakon sima réz takarja a cipőt, kitüntetve az alak karcsúságát, és csak azon alul szabadul el a redők hullámos tömege.

Az ilyen aljal elkészíteni nem könnyű dolog és az egész bál dívatra nézve áll, hogy csakis gyakorlott, szinte művészi kézzel lehet ma tökéleteset alkotni. Ennek a tudatára főleg akkor jövünk, ha összehasonlítjuk a kontár kezektől és egy elsőrangú szalonból kikerült ruhát. A motívumok a tulajdonok, de mely végtelen különbség van a kivitelben. A különbség még élesebben szemünkbe tűnik akkor, ha végig nézzük egyik elsőrangú óg, például *Monasterly* és *Kuzmik utóda*inak bál kiállítását. Miosoda fény és pompa, a művészi ruháknak mily csodás tömege, Legyen bár valaki dívatgyűlölő, az igazi művészetet megbecsülni e téren is kénytelen. Mert amit itt látunk, azok nem egyszerű ruhák, hanem a művészelek pótküts alkotásai.

Az aranydísz itt is erősen uralkodik. Ráveti káprázatos fényét a habkőnyű tüllökre és tapadó bársonyokra. Vékony szálak alakjában behálózva a himzéseket és csipkéket vagy finom rojtok álarcában libben meg a fodrokon. Sőt már aranyszínű posztó is készül, amely olyan vékony és puha, mint a legpuhább selyem, a Liberty, Ezüst pálmákkal teleszőve, igazi tünderruhája lehet ez egy szép, barna asszonyoknak.

A ragyogó díszek mellett különösen a csipke éli uralmának lénykorát. Soha annyi ochantilly-i, velencei és angol csipkét nem fogyasztottak, mint most. Hármast, négyest sorokban öltik őket a ruhájakra, meghosszabbítják tülllel, megszegik habkőnyű bodrokkal és ezzel az egészet szinte légiessé varázsolják.

Csipke dolgában különben már nekünk is megvan a magunk gyönyörű specialitása, amelynek rövid pályafutása nagy sikerekkel járt. A holosi csipkék ezek, melyeket a mult esztendőben állított ki legelőször az Ipartmüvészeti Társulat Szegény falusi leányok készítik tisztán magyaros minták nyomán és a kivitel mellett főleg e mintákban kell e remekcsipkék művészi becsét keresnünk.

s. b.

† Örökös jövedelmek. Angolországban a nagy hazafiak érdemei nem maradnak jutalom nélkül. Az angol kormány még az utódok iránt is hálás a nagy elődök érdemeiért. A mostani negyedik Wellington herceg 120.000 korona évi penziót kap az angol kormánytól azért, mert az első Wellington herceg mint nagy és dicsőséges hadvezér érdemeket szerzett. A dicső tábornok annak idején nyolc milliót kapott az államtól a teljesített szolgálatokért, de halála óta az örökösöknek is kifizettek már két milliót ugyanezekért a szolgálatokért. A jelenlegi lord Nelson kétszázötvenöt igen tiszteletreméltó párja a brit királyságnak. Am ez még nem ok arra, hogy az adófizetők zsebéből penzió címén évi 120.000 koronát kapjon csak azért, mert atyja véletlenül unokasöcske volt a trafalgari hősnék. Malborough herceg 100.000 koronás évi nyugdíja már megszűnt, mert közvetlen elődje mintegy tizenöt évvel ezelőtt harmadik millió korona végkielégítés fejében lemondott a család minden további igényéről. A blenheimi győzelemért több mint 10.000.000 koronát fizetett ki az angol nép olyanoknak, akik éppenséggel semmi-vel sem tették magukat a nép bálájára érdemeikké. A legnagyobb penziót a richmondi herceg kapta, nevezetesen 400.000 koronát évenként. Ezt a fényes nyugdíjat III. György adta a richmondi hercegnek, kárpótlásul ma jogának elvesztéseért, amely megengedte neki, hogy minden szállított tonna széná után 1 shilling adót szedjen. Ezt a jogot II. Károlytól kapta a Richmond-familia. Ez a kárpótlás felmentette a későbbi richmondi hercegeket az adósszeggéssel és adóbehajtással járó sok gondtól; most nincs más dolguk, mint számontartani a jövedelmüket, amely egy napra is több, mint 1000 korona. Még két-három évvel ezelőtt is 1000 márká évi nyugdíjat huzott a norfolki herceg, Anglia egyik leggazdagabb párja, azért, mert egyik elődje, a sourry earl, ezelőtt négyszáz évvel Flodden Field mellett kitüntette magát. Lord Rodney 45.000 korona penziót huz mint törvényes örököse ama címnek, amelyet egy vitáz matröz kapott azért a 120 évvel ezelőtt véghezvitt hőstetteért, hogy a Gibraltar megtámadó spanyol flottát megsemmisítette. Azóta családja már több mint 8 millió koronát kapott elődjének e vitézi tetteért, maga a jelenlegi pair, aki e nevet viseli, másfél milliót.

† A dadogás. A testi fogyatkozások mindig akadályozzák az ember boldogulását. Vannak ugyan ez alól kivételek is, de azok nagyszámú és nagyrényű emberek voltak, míg a kisebb tehetségű emberek könnyen áldozatul esnek az ilyen fogyatkozásnak. Azok közt a bibák közt, amelyek az embert a társaságban neveltségessé vagy szánalmassá teszik, a leg-

REGÉNY MADELEINE

Írta: KIELLAND L. SÁNDOR

(18)

Azokat az álmos lelkeket ugyancsak felröhögte az eset; milyen sokan küzdöhetnek azok ellen az erős gondolatok ellen, amelyeket közéjük vetett.

Olykor-olykor az utcára nézett és csodálkozott, hogy a város olyan csendes.

Délutánra várta a prépostot; meg volt győződve arról, hogy el kell jönnie. És erre az esetre már készen is volt az egész beszéddel, amelyivel főlebbvalóját fogadni fogja. Nem akart meghajolni; inkább az állásáról mond le. És aztán? Hát tudott valakit, aki a barátságát felajánlotta neki akkorra is, ha mások mindannyian hátra fordítanak is neki. És hogy mult a nap és a szobák sötétedni kezdtek, a prépost pedig csak nem jelentkezett, akkor Ráchel mind jobban eltérte került; maga mellé képzelte — amint mind a ketten a világ ellen küzdenek — és tele volt reménységgel és bátorsággal, amikor lefeküdt.

Mikor másnap felébredt, déli szél és eső csapkodta az ablakait. Ures szekerek mentek el lakása előtt, a hétfői munkálkodás megindult a piszkos, homályos őszi reggelen. Nyolc óra előtt kellett az iskolában lennie, hogy a heti munkát imádaaggal és énekkel vezesse be. Erre az előző napon nem is gondolt.

Most az jutott az eszébe, hogy milyen rossz párák töltötték el az iskolaszobát, ha a gyermekek nedvesen jöttek az iskolába, mennyire nem szép az ének s milyen lassan és unalmasan dög a hét majd esütörtök és vasárnapig. És ez az egész kicsinyes mindennapi foglalkozást ezáltal olyan kímódhatatlanul vigasztalannak találta. Hát neki való foglalkozás volt ez?

Amint a reggelinél ült és éppen arra gondolt, hogy a családánál az iskolába küldi azzal az üzenettel, hogy beteg, hirtelen kopogtatás hallatszott az ajtón és belépett Sparre prépost. Ebben a pillanatban Johnson hirtelen az emlékezetébe igyekezett visszaidézni azt a beszédet, amelylyel az előző vasárnapon a prépostot fogadni. Csakhogy épp úgy próbálhatta volna meg, hogy „Lohengrin“-t énekelje kívülről, annyira nem tudott visszaemlékezni éppen most a tegnapiakra ezekben a rideg reggeli órákban azzal az aggodalmas mosolygással szemben.

A prépost minden kerületén nélkül rögtön rátért a dologra, de egészen más irányból, sem mint várta. Azzal kezdte ugyanis minden hímzés-hámózás nélkül, hogy Johnson szerelmes Garman Ráchel kisasszonyba — sőt talán már el is van jegyezve vele, s hogy előző napon az ő prédikációjában annak a mindenestre eredeti, de bizonyára kissé elcsavartott nézetét fejtette ki. Garman kisasszony kétségtelenül tehetséges hölgy, de... És bármiként fáradozott is Johnson azon, hogy kitérítse a prépostot ebből a gondolatmenetből és megértesse vele, hogy foltérvésében téved, hogy közte és Ráchel kisasszony között éppenséggel nincsen semmi olyan, ami szerelmes viszonyhoz hasonlítana, — mindez igyekezete hiábavaló volt.

A prépost barátságosan és türelmesen hallgatta és átvette olyankor a nőt, amikor fiatal társa elhallgatott. Végül nyugodtan és egyenesen megkérdezte:

— Szóval, tehát nem szereti ezt a hölgyet?
— Johnson hamarjában azt akarta felelni, hogy: „Nem!“ de nem mondta ki, hanem hebeggett s végül így szólt:

— Nem tudom.

— Ettől a pillanattól kezdve a prépost teljesen ura lett a helyzetnek. Johnson szerette volna félbeszakítani a beszélgetést, s az órára nézett, amely már nyolcat mutatott.

— Mint lelkiismeretes ember, most az iskolájára gondolt, ugy-e? — mondotta a prépost — de ne legyen erre gondja. Magam voltam az iskolában és jelentettem, hogy ön nem jöhet el. Pallesen ur látja el majd a reggeli ájtatosságot.

Johnson leült újra — teljes elcsüggedéssel; úgy érezte, hogy egész kíméletesen el van bocsátva és be van zárva.

És a prépost szépen csengő hangon folytatta. Közvetlenül egyetlen pontját sem érintette a prédikációnak; ellenben azt festette, milyen hamis ösvényekre viszi gyakran az embert a földi szerelem. A maga tapasztalatából is tudja, nem akar jobbnak látszani, mint amilyen; éppen azért, különösen a fiatal embernek mindig résen kell lennie. Maga láthatja Johnson, mennyire el tudja magát ragadtatni az előző napon.

— Ami önt megkülönbözteti, kedves fiatal barátom — és amiért éppen olyan nagy reménységet fűzök önhöz, az az ön törekvése az igazságra és az őszinteségre, amely az ön lelkek benső lényege. De, kedves barátom, micsoda

őszinteség az, amikor egy férfi előáll és így szól: Ime, szeretem az igazságot mindenek felett! A szívem telve van szerelemmel a fenséges, a tiszta igazság iránt! — aztán kiüli, hogy az a szerelem, amely az ön szívét eltöltötte, földi szerelem volt az iránt a nő iránt, aki ezeket a gondolatokat önként sugallta. Vagy tagadhatja-e, hogy ez az ősszefüggés van meg a tegnapiakban?

Teljesen nem tagadhatta ezt Johnson s a prépost megmaradt ennél a fél vallomásonál és bővítette fáradhatatlanul. Mikor végre elment — délfélt járt már az idő — akkor így szólt:

— Délután is eljövök még egy pillanatra. Önnek annyiférelől kell gondolkoznia, hogy ma éppenséggel nem mehet el hazulról s ez különben sem volna jó hatással.

A következő napokon is otthon maradt Johnson s a prépost rendszeresen eljött hozzá reggel és este, míg a fordulat hirtelen be nem állt nála. Egyszeriben világos lett előtte, mennyire közel volt ahhoz, hogy eltávolodjon. Első sandgaardi látogatásainak minden emléke felébredt benne, csaknem elfeledte és elárulta a népről való hivatását, amelyből származott. De a szeme immár megnyitott s vezeklésből, most már azt a szerelemet is fel akarta áldozni, amelynek erejét ime először érezte, — amiért olyan közel volt ahhoz, hogy hivatásához és önmagához hűtlenné legyen.

Felpattant és megragadta a prépost kezét.

— Köszönöm, köszönöm! Ön megmentett.

Szeme lángolt, erős, széles melle tágult; ebben a pillanatban a prépost abba a bizonyos halálba is elküldhette volna.

Mikor végre a kocsi visszavitte őket Sandsgaardból, a prépost jól megnézte fiatal barátját. Látogatásuk Garmanéknál nem volt olyan szerencsés, mint több más családnál a városban, amelyeknél már voltak s ahol az iskolai igazgató jó benyomást tett nyugodt és méltó viselkedésével. Talán már nem is volt szükség további látogatásokra, gondolta Sparre prépost; hiszen a dolog már egészen jó útra került. Azért tehát a préposthoz mentek, hogy egy csésze csokoládét iganak. Barbara kisasszony töltött a csészekébe.

Cordsen leányasszony két beteghez is jutott, akit ápolnia kellett; mert Ráchel is a szobában maradt néhány napig. Az öreg nő egyik leánytól a másikhoz ment. Bajos volt eltalálni, hogy mennyit ért az egészségből. Száját köröskörül azzal a sok apró ráncsal, szorosan lecsukva tartotta, nehogy elszójja magát. Nesztelenül és fáradhatatlanul serénykedett Cordsen leányasszony mindenfelé a nagy házban; fönt és alant mindenütt felbukkant az ő keményített bodros fejkötője s ruhái erős lavendula illatot árasztottak.

Ráchel órákhosszat tudott elüldögtetni és maga elé bámulni. Hát most is így fog végződni? Tehát teljes lehetetlenség az, hogy olyan férfit akadjon, akinek bátorság van a szívében és vér az ereiben? Ő maga ki volt zárva minden eslekvésből, amely kielégíthette volna; erre a naplopó, henye életre volt kártható. És lelke keserűséggel telt meg, először is ellene, aki őt megcsalta és az egész emberiség ellen.

Madeleine lelkét ellenben nem keserűség töltötte el, az ő lelke buskomor, egyre buskomorabb lett. Barátjának az a nagy hűtlensége! — Ez a hűtlenség olyan feneketlen nagy volt előtte, hogy soha olyat elképzélni sem tudott. És aztán az az ember, hogy éppen annak az embernek kellett lennie, az egyetlennek mind között, akihöz vonzódt. És pedig éppen a nyíltsága miatt! Ujra meg újra rájártak ezek a gondolatok és gyötörték. Úgy érezte, mintha örökre elvesztette volna maga alóla szízlátalajt. Valami tisztátalanság siklott bele az életébe, ami vaddá s gyanakodóvá tette őt ezek között az emberek között, akik őt vagy nem becsülték, vagy megcsalták. Arra az éjszakára következő reggel Fanny költötte őt fel, aki félig pongyolában jött be a szobájába, még mielőtt egészen kivilágosodott. Fanny ugyanis nem sokat aludt, egész éjszaka kételkedések és töprekedések gyötörték, hogy honan is jöhetett a figyelmeztetés. Vagy Cordsen leányasszony, vagy Madeleine volt, mert mind a kettőjüknek az ablakát nyitva látta. Ha Madeleine tette akkor a helyzet kétségbejítő, annyira kétségbejítő, hogy rá se akart gondolni. Ha Cordsen leányasszony sietett a segítségére, akkor is elég gonoszul állott a dolog, de valamivel mégis jobban. A csörömpelésből vizes üvegre vagy más efféle gondolt, s mielőtt megvirradt, fölkel, míg Morten tovább horkolt; bizonyosságot akart szerezni.

Madeleine felült az ágyban, mikor Fanny belépett.

— Bocsás meg Madeleine, egy pohár vizet akarok csak inni; ami palackunkba egy pók esett bele.

Szétlarta a függönyöket — és ott állott a vizes palack és a pohár is. A szép asszony megkönnyebülten föllélegzett. Madeleine azonban maga elé meredt, a nélkül, hogy az egész dolgot megértette volna.

TIZENNEGYEDIK FEJEZET.

Az őszi esőzések rendszeresen megindultak. Nap-nap után szakadt a zápor és éjjel, ha az emberek fölébredtek, hallhatták a koppanásokat az ablakokon és az esőnek csöpögését a tetőről.

Eleinte sokáig esett és délnyugati szél mellett ezt egészen természetesnek találták, mert hiszen a délnyugati szél esőt hoz. De amikor két héttel később észak felől fújt a szél, s tovább esett, akkor az emberek, akik értettek a dologhoz, így szóltak:

— Hja, ha egyszer északi szél mellett kezd esni, nem is hagyja abba soha!

Aztán egy reggel szélesedni állott be, s nehéz, sötét felhőtömegek lógtak az égen; az emberek, akik ezt is jól ismerték, a fejüket rázva mondták:

— Ma még különbül lesz.

Azonban még sem esett egész délelőtt. A levegő átáltszóbb és ritkább lett és amikor egészen világosszürkőre változott, finoman permetezni kezdett.

S hol permetezett, hol porzott, hol szakadt az eső. A legkeservesebb azonban a szitáló eső volt, amint egyenletesen és elkéseredetten esett reggeltől estig.

A holdváltozás esővel kezdődött és esővel végződött. A szél keresztülkaszál száguldozott, ködtömegeket sodort össze künn a tengeren és sűrű esőfelhőkkel borította be a hegyek csúcsait, mindent összehordott, s az egész partvidékén fáradhatatlan kitartással esett.

Aztán komolyan nekifogott a vihar, megrázta az öreg fákat és belesüvöltött a hajók kötélzetébe, amelyek a téli kikötőben vesztegtek.

A sandgaardi nagy házban minden egyes fajtaju szélnek megvolt a maga zuga, amelyet minden ősszel nagy gyönyörűséggel keresett fel, hogy ott kisévölthesse magát. Az északi szél ordította a tengeri épületek között; a déli szél felkapta a kertből a nedves leveleket és szeliden az ablakoknak szórta. A keleti szél leszállott a kéményekbe, hogy csak úgy füstöltek tőle a szobák s a déli szél abban fejtette ki az ő különlegességét, hogy az egész kedves éjszakán át a tető cserepeivel kalapált.

A konzul megnézte a barométert, ráütögetett, hogy lássa, vajjon a higanyszlop emelked-e, vagy pedig esik-e. Azonban, hogy őszinték legyünk, nem nagy különbség volt, akár emelkedett, akár nem-e a levegő, a felhők, az eső, a vihar — minden megmaradt nap keveredésben és ez így ment hétről-hétre — télig.

Műhelyben csak lassan haladt a munka; mert a „Garman és Worse“ cég nem volt olyan újmódi, hogy tető alatt dolgozott volna. De azért mr. Robson még is azt állította, hogy arra a napra készen lesz, ennek a „pokoli időnek“ az ellenére is.

Az azonos, aki ezt az időt és a partvidéket és mindazt, ami hozzá tartozott leginkább elátkozta, Aalborg adjunktus volt. Ha reggelenkint odahagyta a házat, hogy iskolába menjen, az eső a szél az arcába csapkodott, s mikor kijött az iskolából, ezen két kisérvő volt oly szives és újra kitartott mellette egészen lakásának az ajtajáig. A fasornak bizonyos helyén a szél rászokta magát vetni felülről az esernyőjére, hogy aztán tépje-szaggassa, lenyomja, mignem a kalapja az ernyő váza közé nem szorult. Majd hirtelen változtatott a taktikán s ugyanezt a csatározást alulról követte el az ernyő ellen, belefújt szűk esőköpenye alá, úgy, hogy majdnem a magasba kapta fel Aalborgot.

Október és november ilyen módon mult el s tréfás emberek azzal élcelődtek, hogy szinte már el is felejtették, milyen is a nap.

TIZENÖTÖDIK FEJEZET.

Végre, egy késő decemberi napon úgy látszott, hogy a rossz idő egyidőre immár kitorobolta magát. Az ég egészen derős volt, egyetlen felhőcskét sem lehetett rajta látni, amelyből rosszra lehetett volna jósolni.

Éjjel néhány foknyi hideg volt és az utak, amelyek annyira ideig a gyalogos emberre nézve csaknem járhatatlanok lettek, egyszerre megkeményedtek és szárazak voltak. A pocsolyákon az első jégkéreg olyan vékony és tiszta volt, akár az ablaküveg, s a nedves mezőket könnyű lehelettel lepte el a dér.

Martens lelkész kiballagott Sandsgaardba. A szép idő friss élethe beeresztette és reménységgel és vigasszal teli lendületet adott gondolatainak. Mert a lelkész leánykérése ment.

Immár jó két esztendeje volt, hogy elvesztette első feleségét. Szerette a feleségét; de hát már nagyon mult az idő.

Sőt még feltűnő is lett volna és a községek nem is tetszenék, hogy egy ilyen fiatal özvegyember tal a rendjén nőtlén maradna.

(Folytatás következik.)

M. KIR. OPERAHÁZ.
Hétfő, 1904. január hó 18-án.
Rabszolgák.
Drámai költemény 2 szakaszban. Irta Palágyi Lajos.
Zenéjét szerző ifj. Abrányi Emil.
Személyek:
Noro, eszár Gál Petronius Pethos
Seneca Szaorvay Lucius Pálffy
Pedenius Náday F. Marcus Beroggi
Memmius Herényi Karvezető Mihályfi
Cajus Cassius Gy. nes Rabnó Fái Sz.
Cingonnius Molnár Livia Márkus
Kezdeté 7 órakor.

NEMZETI SZÍNHÁZ.
Hétfő, 1904. január hó 18-án.
A párisi.
Vígjáték 3 felvonásban Irta Gondinet Edmund.
Fordította Paulay Ede.
Személyek:
Brichanteau Náday Geneviève Ligeti
Savourette Vizvári Pontaubertné Lendvayné
Fonguerolles Hétfényi Leonide Vizvári M.
Gontran Pálffy Embeiline Koczéri
Latabár
Kezdeté 7 1/2 órakor.

VIGSZÍNHÁZ.
Hétfő, 1904. január hó 18-án.
Jósi.
Bóbuzát 3 felvonásban Irta Molnár Ferenc.
Személyek:
Dr. Sebő Hegedűs Átilia Tanay
Dr. Verpeltői Góta Mica Fábian
Csongrády Fenyvesi Péter Szörömy
Csongrády Varsányi Poldi Tapoletzai
Lajos bácsi Vendrei Franci Bardi
Tóthné Kertész József Győző
Kezdeté 7 1/2 órakor.

NEPSZÍNHÁZ.
Hétfő, 1904. január hó 18-án.
Az ezüst papucs.
Fantasztikus nagy operetta egy előjáték és 2 felvonásban. Irta Owen Hall. Fordította és magyar szöveget alkalmazta Heitai Jenő. Zenéjét Leslie Stuart-tól.
Személyek:
Vénusz kir. Humayer Wrenn Rédei Sz.
Stela Kürj Sir Viktor Nyárai
Judicia Batzfalvi Berkeley Raskó
Aroria Harmath Brenda Kápolnai
Gillan Szentmiklósy Louis Szirmai
Samuel Twenks Kovács M. Miss Bella Krecsányi
Kezdeté 7 órakor.

MAGYAR SZÍNHÁZ.
Hétfő, 1904. január hó 18-án.
Sherry.
Operett 3 felvonásban. Irta Ordonneau. Fordította Rutikali György és Mérei Adolf. Zenéjét szerette Félix Hungó.
Személyek:
Mac Sherry Tollagi Pepita Szentgyörgyi
Jane Kornai Leonardy Szabó
Anatol Náthányi Aurélia Sziklai
Mistingrette Zöldi E. Katalin Tomcsányi
Kezdeté 7 1/2 órakor.

KIRALY-SZÍNHÁZ.
Hétfő, 1904. január hó 18-án.
Makrancos hölgyek.
Operett 3 felv. Irta Bolten-Baekers, fordították Molnár F. és Faragó J. Zenéjét szerz. Lincze Pál.
Személyek:
Themisztokiosz Ferenczy Polixo Verő
Lysistrata Dóri Leonidasz Thury
Echis Hidvéghy Nulpiosz Papp
Chrysis Bánó Amor Szentgyörgyi
Plautiasz Torma Paulina Csatai
Nikiasz h Chloé Hidvéghy
Kezdeté 7 1/2 órakor.

A SZÍNHÁZ.
1904. január hó 18-án.
Modern asszony.
Irta Ráth István.
Kezdeté 7 1/2 órakor.

Legszébb Legjobb Legolcsóbb
PAP-an PAP-an PAP-an

GICHNER JÁNOS
paplan, matrac és kárpitosruha gyártás, szőnyeg, függöny, vasbutor stb. nagy raktára
Budapest, VII., Erzsébet-körtút 20. szám.
Arjegyeket kívánatra ingyen és bérmentve küldök. Vidéki megrendelések pontosan eszékölhetők, nem tartoznak kleserölteknek, vagy a pénz visszatérnek.

1 öszehajtható vaságy 3 db kivágható matracal	10.-	1 acél sodrony ágybetét	5.-
1 rouge paplan	1.80	1 tangorvái matrac	4.50
1 prima	3.80	1 afrique	5.-
1 cachmir paplan	3.40	1 lészár	12.-
1 satin	3.30	1 alakú köper függöny	3.-
1 atlasz cachmir	4.80	1 tunis	1.50
1 selym atlasz paplan	8.50	1 gyapjú	4.50
1 fodros edény al. napl.	11.50	2 ág., 1 asztalterítő boursé	5.50
1 jó vaszon paplan lepedő	2.-	1 gyapjú	12.-
1 ág	1.20	1 magy. szobaszőnyeg	2.50
1 banell ágytakaró pokróc	3.50	1 ág. I.	3.50
1 grapin	5.50	1 ágylőke I.	0.85
1 jó lőpokróc	1.60	1 lepedő ágylőke	1.50
1 téli pokróc	4.80	1 mit. jó fotoszőnyeg	4.-
1 szép fall szőnyeg	7.50	1 mintázott	0.75

Tudományos műterem
szépség ápolásra. Fogadó-
órák gyermekek részére
12-2. Fülvillagos utca
Hely is.
VII., Kerepesi-ut 52.

FOVAROSI ORFEUM
VI., Nagymező-utca 17.
Ma és mindennap
Vénusz a földön
Lincző nagy operetta
MARIOT felújítással
Egészen új variété-műsor
Hirtelen harag
A Tarka Színház nagy sikerű udjónsága stb. stb.
A télkezében reggel 6 óráig **Vörös Ettek** cigányzenakara hangversenyez.

Finom uri fehéreműt
készít
Hollós J.
Budapestben,
kizárólag: V., Dorótya-u. 10.
Alapítva 1867.

Szótárak
RADÓ ANTAL
Idegen szavak szótára.
Ara kötve 4 korona — fillér.
THEISZ-MATSKÁSSY-féle
Francia-magyar szótár
E szótár tiszta nyomású sajtóhibamentes szövege előnyt biztosít számára az eddig megjelent szótárak felett.
Ara füze 5 korona.

VERES J.
Latin-magyar és Magyar-latin szótára.
Ara egész vászonkötésben 8 korona.
Minden rész külön is kapható. Ara füze K. 3.60.
Bekötve 4 kor. 20 fill.

SZÖKE ADOLF és SCHMIDT ATILLA dr.
Latin-magyar és Magyar-latin szótár.
Egy-egy rész ára füze 2 kor. 80 fillér,
kötve 3 kor. 60 fillér.
LÉVAY J. és VIDA A.

Görög-magyar és Magyar-görög szótár.
Ara kötve 9 korona.
Minden rész külön is kapható, ára füze 4 kor.
Bekötve 4 korona 60 fillér.
Dr. BALASSA JÓZSEF
Magyar-német és Német-magyar kereskedelmi zsebszótár.
Ara egy kötetbe füze 3 kor. 60 fill.
Egész vászonkötésben 4 kor. 20 fillér.
Kaphatók minden könyvkereskedésben és a kiadó-
i hivatalban.

LAMPEL R. (Wodianer F. és Fiai)
es. és kir. udvari könyvkereskedésben
BUDAPEST, VI., Andrásy-ut 21.

DÓCZI M.
Sajat készítményű elegáns, csinos és tartós
CIPŐ és CSIZMA
nagy raktára
BUDAPEST,
Kerepesi-ut
10. sz.

Női cipő:
Zerge v. borjúbőr, cugos 3.—füzés 3.20 gombos frt 3.50
Künnellegesség amer. box, füzös v. cug. 3.50 gombos 3.80
Orosz v. szalonlakk, füzös v. cugos 3.50 gombos 3.80
Finom francia sevrő, füzös v. cugos 4.20 gombos 4.50
Posztó cugos, bőrrel borítva 3.20 oroslakkal 3.60
Posztó füzös, bőrrel borítva, széges'áppal ... 2.20
Szines bőromod piüssel díszítve 1.60 posztóból 1.10
Báránybélelt posztó füzös bőrrel borítva ... 3.—

Férfi-cipő:
Orosz v. szalonlakk, füz. v. cug. 4.20 gombos 4.50
Derbybakancs, box-, szalon- vagy oroslakkból 4-80
Elegáns amerikai box, füzös v. cugos 4.—gomb. 4.50
Elegáns francia sevrő füzös v. cug. 4.50 gombos 5.—
Borjúbőr sima 3. betetés 3.20, füzös 3.50, bakancs 3.70
Posztócipő, bőrrel borítva 3.50 oroslakkal ... 4.—

Csizma:
Bagariából 7.50, borjúbőrből 6.50, vizeszőrőből 10.—
Halinaszima alacsonyab bőrréve 5.—magasan 6.50
Víz- vadásziszimák halinából 9.— vadászcipők 5.50
Fűcizma, lakk-, vagy bőrszárral, 5—10 számig 2.20
Orosz gulacsini, férfi 1.80, nő. 1.30 hócipő ... 4.—
30.000 pár női hócipő, 63 k-ftó, fejlebb.

Villamos zseb-lámpák
veszélytelenül, könnyen és lényegesen szebben hordhatók.
Az elem kicserélhető, darabja 1 koroná.
Egy teljesen felszerelt lámpa ára:
1. sz. elemmel e. 1.50 korona 2. sz. elemmel e. 2.50 korona
3. sz. elemmel 3.00 korona.
Négy darab küldésnél bérmentesítés.
Dusán illusztrált kézikönyvek, számos díjnyeréssel, ingyen és postadíjmentesen küld.
Keckseméti Sándor, Temesvár, Város 3.
Egűgen herceg-utér, Agrár lakárközpénztári palota.

TEREKAK és NOKNEK
legnagyobb bevétel és idült folyószámla befelcsokendezés
nélküli a legbizto-
sabb gyógyszerek a „**Sand labdacsook**”
Egy doboz 100 labdacs tartalmalval 6 pontos
használati utasítással 6 koroná. Vidékre utárvétel mellett dis-
krétion küld a „Magyar Király” győgyeszerár Budapest,
V., Marokkói-utca 3. sz. (Gyászbetű-tér szorok).

Biztos gyógyulást keresőknek
kik bármily
nemi betegségben szenvednek
mint húgyveső és hólyagbajok, húgyvesőszékletiek, vizelet
zavarok, éjjeli magömlések, szexek és bulaktörés baktériák
szaporodása az önterítés utóhátszáli feloldó dögökkel,
korai fertőző elgyengülés, bármily bőrkibátoak
stb. nőknél fertőzések, mely bajok alapos, gyors és
gyökeres gyógyítására, szigorúan tudomá-
nyos és lelkiismeretes gyógymodjannál fogva
legjobban ajánljuk
Dr. Garai Antal
v. es. és kir. osztály főorvos országos hírd és leg-
régibb 30 éve fennálló rendelő-intézet
Budapest, VI. ker., Andrásy-ut 24. sz.,
Rendelés naponta 10-4-ig és 7-8-ig este. Idült húgyveső
és hólyagbajok vizsgálata villamos húgycsatlók segítségével
Vidékiek levelekbe kimerítve választ és szakaszról tánt
csontnyernek, gyógyszeréről gondoskodva írták.
Tartás biztosítva.
Nőknek külön váróterem.

En Csillag Anna

185 cm. örökös hosszú
Lorelay-hajamat, az illa-
lom felülre kötve, és hav-
használatra nán értem el
Ezen kezes az egyedül sze-
a haj ápolására, a növeés elő-
mozdítására, a fejborj erőt-
sére, a hajnak erős és teljes
szakáll növeését és már rövid
időt használata után is egy a
hajnak, mint szokásnak terem-
szetes fényt és teltségét köl-
cönöz és megőveja ezeket a
korai megőrzésűtelőt egés a
késő szorokig.
Egy lőpely ára
1, 2, 3 és 5 lrt.
Postai eszközökön ápostantás
összegek előre való beküldés
után vagy utárvétel az egész
világba a gyárból, hova min-
den rendelés inlénsöz.
Csillag Anna
Wien, I., Graben 10!

Ügyes fodrászok
szépségük előre való mellett
saját lakásuk, hoshoz járva és
alkalmi feőlésekre. Sip-utca 8,
földszint 6.
Irogépek
különbözö rendszerek jutáyo-
san eladó. Levélírásközös-
ségeket, írógépeket, jelölőve-
rák kiadóival továbbít.
Aranykék-szálloda
IV. Régi posta-u. 6. Aláandón
fűtött szobák 60 kr. föl fe-
jebb. 17107

Árverésről
váradról, uraságoktól becsesít
többféle házőszobák, ebédők,
kornol tűzkők, szalon berende-
zések, asztal, székek, divánok,
élfőbörök és könyv-berende-
zések, darabonként is clesően el-
adhatók. Dehény-utca 74. földsz.
6. 17137

Lakásokat
csakély díj mellett közvetít Fő-
városi Lakásosztály, osszant
Lajos-utca 15.
**Vidéken lakó úgynö-
kök és más megbízható**
egyéniségek a közönség-
gel sürűn érintkeznek és
sorjajegyeknek törvényes
résztartoztatására való el-
adhatók. — Hányra csak
meliképpen — foglalkozni
kívánának írjanak a Hest
Bankház rész-társaság-
nak Budapest.

Keresztúr nyaraló
Klónak közelségben, saroktelek
eladó. Hók. Eszlar-utca 14.
hármesterű. 17109
Érettségire,
polgári iskolai magán-
vizsgákra előkészít rövid idő
alatt biztos sikerrel, mérésközi
díjazásért „Magánuniver-
sitásfolyamat” Budapest, VII.,
Debinszky-utca 22. II. e. 15.

Sok pénzt
kereshet mostanában minde-
nki az értékfűzésén.
Elsőrangú szolid öszkekötés.
Kérdőszóküldés.
„Disponent 29236” szám
alatt kéretnek Schwarz J.
zsef hirdetésű Irodájába,
Budapest, Marokkói-utca.

Színházak heti műsora.

	Magy. kir. Opera.	Nemzeti színház	Vigszínház	Népszínház	Magyar színház	Király színház	Uránia színház
Kedd	Fidelio	Képzelt beteg Kénytelen házasság	Lulu	Ezüst papucs	Sherry	Zárva	Modern asszony
Szerda	Jancsi és Juliska Babautúndér	Egyenlőség	Lulu	Ezüst papucs	Sherry	A fecskek	Modern asszony
Csütörtök	Lohengrin	Egyenlőség	Lulu	d. u. Piros buggyeláris Vándoregény	Toldi	A fecskek	Modern asszony
Péntek	Nincs előadás	Váljunk el	Lulu	Ezüst papucs	Sherry	A fecskek	Modern asszony
Szombat	Parasztbecsület Csavargó és a királyleány	Egyenlőség	Lulu	Ezüst papucs	Sherry	A fecskek	Modern asszony
d. u. Vasárnap este	Tosca	Egy szegény ifjú történet	Józsi	Menyeiesiék	A drótostót	Makrancos hölgyek	Modern asszony Az éjjeli nap országja